

[Hedtoft-Hansen.]

de interessante Betragtninger over sociale Problemer, det ærede Medlem anstillede, her jeg et ganske bestemt Spørgsmaal til det ærede Medlem. Det drejer sig ikke om Kamp mod Kimærer eller andre abstrakte Ting, det drejer sig om noget overmaade realitetsbetonet. Den konservative Ungdomsbevægelse har et socialt Program, og i dette sociale Program understreger man Nødvendigheden af at sætte ind paa et ganske bestemt Omraade over for den betydelige Gruppe af Befolkningen, der hedder Mellemstandsungdommen. Jeg tænker her paa Handels- og Kontormedhjælperne, som jeg tidligere har nævnt, og Spørgsmaalet lyder: Er det ærede Medlem Tilhænger af, at disse Handels- og Kontormedhjælperne fagligt organiserer sig? Det ærede Medlem giver her Udtryk for en vis social Forstaaelse. Er det ærede Medlem Tilhænger af, at disse fagligt organiserede Handels- og Kontormedhjælperne benytter faglig Magt til at tilkæmpe sig bedre Lønforhold, end de har i Øjeblikket? Det var interessant fra Konservativ Ungdoms Side at faa en Udtalelse herom, naar de i deres Program hævder, at Aarsagen til denne Befolkningsgruppes daarlige økonomiske Stilling bl. a. er Principalernes Hensynsløshed. Det var interessant i Relation til hele den Diskussion, der tidligere har været ført, fra konservativ Side at faa en virkelig klar og ærlig Udtalelse om dette Spørgsmaal: Stillingen til Organisationerne.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg synes, det var velgørende at høre i et Indlæg fra det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Side den Interesse, som tydeligt kom frem for de mere dybtgaaende Samfundsproblemer, som vi alle gaar og arbejder med. Jeg tror, at det ærede Medlem for rigtigt at trænge til Bunds i de særlige Problemer, han her rejste, bør gøre et særligt Studium af de faktiske Monopoler, der findes i dette Land. Jeg tror, at det ærede Medlem ved at trænge ind til de Monopoler, der, begrundet paa den ene eller den anden Maade, nu eksisterer, vil komme til en Besvarelse af adskillige af de Spørgsmaal, det ærede Medlem her rejste, og som jeg synes frugtbarere kan drøftes, naar man kommer til Realiteterne i de forskellige Monopoler, der eksisterer.

Jeg vilde med Hensyn til Arbejds-

lige sige, at jeg staar her med Statistiske Efterretninger fra 1. November 1935 og finder her for kvindelige Arbejdere den gennemsnitlige Timefortjeneste for Kvartalerne April 1935, Januar 1935, Oktober 1934 og Juli 1934 opgjort til, idet jeg nu læser i samme Rækkefølge, 87, 87, 87 og 86 Øre. Jeg tror, der er meget langt til de 3 000 Kr., det ærede Medlem nævnte.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg skal gerne besvare det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansens direkte Spørgsmaal. Jeg mener naturligvis, at saadan som Samfundet er, har de paa-gældende, altsaa Handels- og Kontormedhjælperne, den fulde Ret til at og bør efter min Anskuelse melde sig ind i deres faglige Organisationer og kæmpe for deres økonomiske Eksistens. Men jeg vil gerne tilføje, at der er visse Ting, der gør, at denne Kamp næsten ikke kan blive effektiv: fordi saa mange hjemmeverende Døtre og andre gaar og underbyder Arbejderne (*Hedtoft-Hansen:* Det er da forkert!). Ja, det skal De have Ret i, det er forkert, og det kan jeg se maaske lige saa godt som det ærede Medlem. Derfor kunde jeg godt tænke mig, at Lovgivningsmagten tog hele dette Spørgsmaal op. Man kan ikke finde sig i, at en faglig Kamp paa Grund af i denne Sag tilfældige Omstændigheder ikke kan føre til et rimeligt Maal, nemlig menneskeværdige Vilkaar.

Det er mig bekendt, at mange, mange Medhjælperne, Handelsmedhjælperne, gaar for en hundrede Kroner om Maanedes, mange unge Piger gaar for den Løn. Det kan naturligvis gaa, hvis de bor hjemme, men det kan de jo ikke alle sammen, mange er jo fra Provinsen, og de kan i hvert Fald ikke leve af de Penge. Jeg ved godt, at man heroverfor vil sige, som man altid har sagt, naar der var Tale om Forbedringer af Kaarene for dem, der arbejder, at det kan Erhvervene ikke give. Nej, jeg indrømmer, at naar der er et Sted, der er et Hul, hvor nogle, der vil være unfair i Konkurrencen, benytter sig af den billige Arbejdskraft, kan andre naturligvis ikke give det, men den eneste Maade, hvorpaa det kan muliggøres, er maaske, at Samfundet og Lovgivningsmagten tager sig af dette Spørgsmaal.

Til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil jeg gerne sige, at jeg tvivler ikke om, at disse Tal er rigtige, og de viser jo ikke høje Gennemsnitslønninger. Jeg talte nu ikke om Gennemsnitslønningerne, jeg